

Katedra, 15.06.2002 r.

BYĆ WIERNYM ŚWIADKIEM CHRYSYSTUSA

Czytania: Ga 1, 1-2, 6-10
Ps 19 "Po całej ziemi ich głos się rozchodzi"
Ew. J 21 15-17

Wstęp

Modlitwa wdzięczności, radość dziękczynienia od kilku miesięcy towarzyszy wiernym przybywającym do kościoła katedralnego, a to z okazji dziesiątej rocznicy ustanowienia naszej diecezji. Z modlitwą dziękczynienia tak licznie przybywały tu dzieci pierwszokomunijne, składając równocześnie dary pieniężne dla Ojca Świętego, z przeznaczeniem na misje katolickie.

Dzisiaj wypełniają tę świątynię członkowie Katolickich Ruchów i Stowarzyszeń, Apostolatów i różnych grup modlitewnych. Przybyliście, by również Bogu dziękować za dar naszej diecezji, dar dany nam za pośrednictwem Ojca Świętego. Przybyliście tu dzisiaj, by wspominając rocznicę wielkiego zgromadzenia z Ojcem Świętym na gliwickim lotnisku, uczestniczyć w uroczystości wmurowania kamienia węgielnego, budującego się Diecezjalnego Centrum Edukacyjno-Formacyjnego im. Jana Pawła II. Ma to być wystawiony symbol wdzięczności, złożony Ojcu Świętemu za jego duszpasterską wizytę w Gliwicach w 1999 r. Ten Dom ma bowiem przypominać i następnym pokoleniom tego wielkiego świadka Jezusa Chrystusa, z którego winniśmy wciąż czerpać wskazania na drogę życia.

I. Pouczenie ze słowa Bożego

1. W pierwszym czytaniu przedstawił się nam wielki świadek Jezusa Chrystusa, zwany apostołem narodów – św. Paweł. Wprost powiedział, że jest apostołem "nie z ludzkiego ustanowienia czy zlecenia, lecz z ustanowienia Jezusa Chrystusa", by głosić Ewangelię, by wskazywać prawdę Bożą na drogę życia człowieka na ziemi, ale i ku życiu wiecznemu. Sam powiada, że chlubą dla niego jest głosić Jezusa Chrystusa. Nie zabiega jednak o względy ludzkie, nie zależy mu na tym, by się ludziom przypodobać, bo czyniąc tak – mówi: "nie byłbym sługą Chrystusa" (Ga 1, 10). Z tą prawdą Chrystusową wędruje po ówczesnym, znanym mu świecie i to wśród różnych narodów. A głosi tę prawdę z wielką miłością. Nieważne dla niego jest czy ktoś jest Żydem, Grekiem czy poganinem. Prawdę Bożą głosić w miłości to wyraz jego posłuszeństwa Chrystusowi. Dlatego powie: "w dobrych zawodach wystąpiłem, wiary ustrzegłem" (2 Tym 4, 7).

2. Św. Paweł jest wierny od urodzenia Staremu Przymierzu, a od chwili gdy na drodze pod Damaszkiem dokonał się zwrot w życiu wiary, zostaje wierny Chrystusowi i Jego Kościołowi.

Wierny, bo ponad swój rozum stawiał Chrystusa, Jego prawdę i drogę życia.

Wierny, bo ponad swoją ludzką słabość stawiał ufność w moc Chrystusa i jego powołanie.

Wierny Chrystusowi: Temu z góry Tabor, z góry Błogosławieństw, z Wieczernika, z Kalwarii. Wierny Zmartwychwstałemu.

A za Piotrem powtarzał Chrystusowi całą swoją pracę, całym swoim życiem: "Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham" (J 21, 17).

II. Jan Paweł II – świadek Chrystusa

1. W trzecią rocznicę niezapomnianego spotkania z Ojcem Świętym w Gliwicach, w dziesiątą rocznicę istnienia naszej diecezji staje przed nami, tak można też zaakcentować, Paweł naszych czasów. Możemy go dzisiaj też postrzegać jakby na tle, czy fundamencie św. Pawła, apostoła, misjonarza narodów. To co przybliżyłem z cech apostołowskiej posługi św. Pawła, jest tak wyraźnie do odczytania w całej dotychczasowej, apostołowskiej posłudze Jana Pawła II.

2. To Bóg go powołał na apostoła narodów w dzisiejszym świecie. Od samego początku swojego pontyfikatu woła: "Nie bójcie się otworzyć na oścież drzwi Chrystusowi. Paweł naszych czasów, jako ewangeliczny nauczyciel i misjonarz już blisko w stu podróżach ewangelizacyjnych otwierał drzwi Chrystusowi i drzwi serc ludzkich w różnych miejscach i wśród różnych narodów naszego świata. Stał się architektem i konstruktorem ogólnoludzkiego uniwersalizmu, uniwersalizmu miłości do człowieka.

3. Paweł naszych czasów, to nieustraszony nauczyciel prawdy ewangelicznej otrzymanej od Chrystusa i prawdy zadanej mu przez Chrystusa, by bronić i chronić człowieka. W swoim nauczaniu niejednokrotnie i konsekwentnie przypomina, że "nie można być obrońcą człowieka, gdy równocześnie depcze się prawo Boże". To się wielu współczesnym nie podoba. Ale on za św. Pawłem może powtarzać: "Nie zabiegam o względy ludzkie... Gdybym chciał się ludziom przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusa".

4. Jest wiernym świadkiem prawdy Chrystusowej i wtedy gdy przemawia do milionowej rzeszy młodych. Nie głosi im lukrowanej prawdy, nie głosi półprawdy, czy kompromisu prawdy, bo jak zaznacza: "taki kompromis staje się prawdą skomplikowaną".

To właśnie taka postawa, po dzień dzisiejszy przyciąga rzesze młodych. Może warto tu przypomnieć wypowiedzi młodej moskwiżanki po wielkim spotkaniu młodzieży w Rzymie. Zapytana przez dziennikarza co ją skłoniło, by podjąć ta daleką i kosztowną podróż, odpowiedziała: "pragnęłam spotkać Chrystusa". Na to dziennikarz: "chyba chciała Pani spotkać Papieża?" "Proszę Pana, jeśli dostrzegam to, co on czyni i jak czyni, to spotykam w Nim Chrystusa". Jakże wymowne stwierdzenie.

5. Młody człowiek na pytanie: Co widzi w papieżu–staruszku urzekającego, odpowiada w pisemnym, krótkim opracowaniu: "Śledząc ponad 20-letni pontyfikat Jana Pawła II postrzegam Go jako:

Ojca, który zawsze ma otwarte ramiona, by przygarniać,
 Ojca, który wciąż czeka na córkę czy syna marnotrawnego,
 Ojca, który wychodzi wciąż naprzeciw,
 Ojca, który sam wędruje, by szukać, by odnajdywać człowieka,
 Ojca, który nie przestaje prosić, błagać i nawoływać do dobra,
 Ojca, który potępia zło, ale nie poniża człowieka,
 Ojca, który mówi prawdę, ale zawsze z miłością,
 Ojca, który dla człowieka poświęca całe życie bez reszty".

6. Jest wiernym świadkiem Chrystusa także w swojej ludzkiej słabości. Ukazuje Chrystusa cierpiącego i Kościół cierpiący. Nie wstydzi się ukazywać tej ludzkiej ułomności, pokładając ufność w mocy Chrystusa. Jest wierny Chrystusowi z drogi krzyżowej i cierpienia z Góry

Kalwarii.

Jest wierny Chrystusowi z góry Tabor, z góry Przemienienia. Jest wierny Chrystusowi z Wieczernika, także w swojej służebnej, pokornej miłości do wszystkich ludzi, braci i sióstr.

Jest wierny nakazowi Chrystusa Zmartwychwstałego: "Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu" (Mk 16, 15).

I do Jana Pawła – Ojca Świętego odnosi się refren dzisiejszego psalmu responsoryjnego: "Po całej ziemi Jego głos się rozchodzi".

7. Całym swoim życiem daje światu odczuć jakim jest świadkiem Chrystusa. Wyrazić to mogą słowa dzisiejszej Ewangelii, zapisane przez umiłowanego ucznia Chrystusa, św. Jana: "Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham".

Drodzy uczestnicy dzisiejszej uroczystości.

Po Mszy św. będziemy świadkami uroczystości wmurowania kamienia węgielnego w budujące się Diecezjalne Centrum Edukacyjno-Formacyjne. Kamień ten został poświęcony przez papieża Jana Pawła II. Kamień węgielny symbolizuje Chrystusa. Św. Paweł jasno to określa: "Kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus" (Ef 2, 20), który ma związać całą budowlę, wspólnotę, ma się stać fundamentem, na którym mamy budować nasze życie. O tym będzie nam przypominał ten Dom – Centrum im. Jana Pawła II, wielkiego apostoła, Pawła naszych czasów, ale równocześnie będzie nam wyznaczał zadania budowania naszego życia na przesłaniach Chrystusa i Jego wiernego świadka – Ojca Świętego – Jana Pawła II. Będziemy szczęśliwi, błogosławieni, jeśli budować będziemy na fundamencie, którym jest Chrystus i na Jego wiernym świadku Ojcu Świętym – Janie Pawle II.